

Za celo leto \$3.00

Za pol leta \$1.50

NOVA DOMOVINA.

CLEVELAND, OHIO, V ČETRTEK, 25. APRILA,

Za celo leto \$5.00

Za pol leta \$2.50

MESTNE NOVICE.

Zasuti.

Pr. kopanju nekega kanala na Wade Ave sta bila včeraj zasuta delavca John Lundt in Frank Harja, ki sta bila uslužena pri kontraktorju Benhofferju.

Lundt je bil takoj mrtev, ker pa je neznatno poškodovan.

Požarna brama je moralu kopati celo uro, da je prišla do zasutih.

Iz obupa v smrt.

Iz obupa nad neozdravljivo bolezni jo je včeraj zjutraj Karl Karnovsky iz 7218 Colfax Road poškal smrt v gladnih valovih. Zapustil je pismo v katem naznanja, da gre raje v smrt, nego da bi še živel neozdravljivo bolan.

Bolehal je za sušico. Mrtve so prepeljali v Morgue mrtvašico.

Poročno dovoljenje so dali 22letni Benedikt Pajek, stanujoč 1055 St. Clair Ave ki se poroči z 18letno Jeni Škufo, stanujočo na 4421 St. Clair Ave.

22letni Miha Vidic iz 1269 vzh. 55 ceste z 18letno Marijo Sadar iz 80 ceste.

24letni Jakob Aman iz 2323 St. Clair ulice z 18letno Marjeto Albert iz 2323 St. Clair Ave.

22letni Frank Salnic iz Collinwooda z 18letno Frančiško Pavlin od onot.

22letni Ignacij Stepic iz Randalia z 23letno Terezijo Lah iz 81 ceste.

22letni Anton Golič iz 917 Addison Ave. s 23 letno Marijo Jež iz 917 Addison Ave.

Rojaku Antonu Zakrajščiku stanujocemu na 992 - 65 cesti je umrl sinček Ložek.

Rojaku je tudi soproga nevarno obolela. Želimo, da se ji zdravje kina povrne.

Anton Grdina.

SANTIAGO, Chile, 23. aprila. — Bruhanje ognjenika Puyehue traja še nadalje. Dostiznine je že poginilo in pepel je opustošil cele farme.

150 milj na okolo je okolina pokrita s pepelom.

bil poprej uposlen in sicer kot strojnok.

Moglič bode delo uplivalo blagodejno nanj, da vsaj nekako pozabi grozovito nesrečo.

NAZNANILLO.

Cenjenim članom Slov. N. Čitalnice naznanjam, da se lahko udeleži korakanja do clevelandške škofa, dne 28. aprila. Društvo ne bo skupno nastopilo, ker prvič so vsi člani Čitalnice člani tega ali onega podpornega društva, drugič, ker nimamo še svoje zastave. Pač pa se priporoča, da se udeleže vsi člani korakanja, da se pokažemo edini proti odiralcu našega naroda.

Louis Pire, I. tajnik.

NAZNANILLO.

Vsem društvenikom ml. p. društva Z. M. B. naznanjam, da se naj vsi brez izjeme udeleži korakanja do škofa, dne 28 aprila. V ta namen naj se zberejo ob 1/2 uri popoldne (solnčni čas) v Knausovi dvorani in se pridružijo svoji zastavi.

Viktor Jarc, tajnik.

NAZNANILLO IN VABILO.

Zensko podporno društvo Srs Marija ima dne 28. t. m. v cerkveni dvorani Z. M. Božje svojo sejo. Začetek seje je ob 1/2 ure zvečer.

Odbor društva tem potom ujudno vabi vse svoje društvenike, da se te seje radi; važnosti udeleži v polnem številu.

Ivana Gornik predsednica.

Ivana Jerič, tajnica.

NAZNANILLO.

Isti, ki se želi prihodnjo nedeljo udeležiti sprevoda do škofije z vozom naj se oglasi pri podpisnemu, da se pravočasno naročo kocije.

Ta dan bodo odprte kočije bolj po ceni in sosebno gospo, ali starejši ljudje, ki ne morejo korakati naj si za ta dan nabavijo vozove.

Anton Grdina.

SANTIAGO, Chile, 23. aprila. — Bruhanje ognjenika Puyehue traja še nadalje. Dostiznine je že poginilo in pepel je opustošil cele farme.

150 milj na okolo je okolina pokrita s pepelom.

SKUŠNJA.

Critica. — Spisala Lea Fatur.

(Konec na tretji strani).

Klobuk v zatilniku, v roki zeleno knjižico, je stal. Očenačev Ivo med železniškimi zatvorinicami. Čuvanje otroci so bili odšli z cestom v mesto k veliki maši, žena v hiši je kuhalila in kašljala. Mir je zavladal okrog čuvajnice, obdane od košatih hrušk, jablan in sliš, mir je ležal po lepi, rodovitni krajinai in zlato solnce se je vozilo nad njo. Zelenale so gore in gorce, sumeli logi in gaji. Po hrvoljievem klatcu se je zibalo morje cvetočega lanu, zelenega žita. Vrščici mlade koruze so se pripogibali, šepetalji. Zaklala je prepelica v žitu, dletoper je udaril po deblu, šoga je zapela ob potoku pod čuvalnico, sinice in pastirice so ščebljale med vrbjem, lastovice in vrabci so krožili okoli gnezdu pod čuvalniško streho, piščeta, parice, kokoši so počivale v visoki travi pri vrtu.

Ivo je pogledal po cesti. Od Brežič prihaja, vodi v ljubke Zepelevce, v vinorodni Bizelj in še dalje, po prelepri štajerski zemlji. Tam pri Selih se odcepí, vabi v krasno hrvaško Zagorje, v kraljevi Zagreb. Ivo je vadilni in pogledal s ceste v zeleno knjižico. V njej so crne pike, teške nemške besede — težnica znamenja.

in predpisi. Teh se uči na pamet, ker se bliža poskušnja, in Ivo, ki zdaj nadomestuje čuvajo, jo moral prebiti, da se popne sam na to visoko mesto. Ubogi Ivo! Da bi pri naporen učenju vsaj ne bilo iznotinjav... Ali kaj! Od črnih pik mu bega pogled zopet na cesto proti Zagrebu. Tamkaj biva ona — Laščeva Ančka... O, da se mu že skoro izpolni srčna njegova jelja! Tukaj, v rodnem, mitem kraju mu bo gospodinjila. Pri mizi pred čuvalnico bo sedevala, sivala in pletila, na gredji bodo dehtelite vrtnice in rezeda, kokoške bo do cepele ob zidu. Z dreves bo padal zreli sad, na vrtu bo zorelo, v hlevu mukalo... On bo vzel citre v roke, zacitral in zapel — pa le polahko, da se ne predrami beloglavlo dete v zibelji... Lepo bo — ali ta skusnja! Da bi se vsaj utegnil hitreje učiti! Toda kdaj naj se uči čuvajev namestnik, ki ne obdeloval? Črez teden mora pleti železniški tir, navijati vijke pri tračnicah, raznašati tovore. Zapisati mora zatvornice, spremljati vlak, cistiti orodje. In kadar je odpravil vse pestuje edino dete. Pisana jata kokoši, ponosen petelin brskajo po trati pred njo. Bela mačica, tigrasti pes, ležita pri njene nogah in ji gledata v prijazno lice. Pri hisi je le hlapček in stari oče rajnega moža. Brhka mlada vdova pogresa gospodarja, in pogosto ji uha ja pogled k čuvajnici do lepega

žko je učenje — ne pojde... Kdo si je izmislil vse te pike, črke, znamenja! In če ne bo nič s skušnjo — nič s čuvanjico...

Ali mu je treba tega, ko bi bilo lehka drugače, samo če bi hotel...

Mladenič je vrgel knjigo na rampon in se ozrl preko potoka in cesto v hišo, ki je stala kakih tristo korakov od zatvorice. Bila je lesena, čedno ometana in pobeljena, ljubka kmetiška hiša. Glavo ji je pokrivala slammata kapa, čelo ji je venčalo niz zlatih koruznih strovkov, iz oči so ji, visele modre fuksije. — Pred hišo trata in vrt. Po vrtu robijo nežni binkoštni kinčki gredice, zelenjava vseh vrst, prežiljka in bahati purji nos, fižol-prekljaj in zgodnjih grah, mačeha in orešek, česen in cebula polnijo lehe. — Za hišo je ulnjak, hlevi, skedenj, kolarna, slivnjak. Za njim se razteza lepa koruza, rdeča detelja, cvetoči krompir. In vse je v redu v hiši in okoljne, v hlevu in na polju. Premožna je pravzaprav lastnica vsega tega vdova Mica.

Glej, tam sedi pred hišo in pestuje edino dete. Pisana jata kokoši, ponosen petelin brskajo po trati pred njo. Bela mačica, tigrasti pes, ležita pri njene nogah in ji gledata v prijazno lice. Pri hisi je le hlapček in stari oče rajnega moža. Brhka mlada vdova pogresa gospodarja, in pogosto ji uha ja pogled k čuvajnici do lepega

livo... Če bi pozabil — Laščeve Ančke... Lahko bi bilo drugače...

Iivotova mati se ustavi večkratov pri mladi Francički, govori o živadi, o gospodinjstvu. Tudi Iivotov oče hodi po maše s starim Francičkom in ta si priziga pipo z ognjem iz Očenjače... Kaj je treba skušnje za čuvaja, Ivo? Pri Francički ni dolga, polja dosti, gorică je rodovitna...

Od Brežič, črez gaberinski most, se je razvil po cesti dolg, pisan trak. Ljudje so se vrčali iz cerkve. Dekleta v veznihi rokavcih, širokih krilih, v visokih punčuhih, šopek v nedrilih, molitvenik in belo ruto v roki. Fantje na izbor, smodke v ustih, pušeče za klobukom. Žene v dolgih kožnjajkah, možje v kamožlah, fantičkih bosicah v roki...

Vlak je prišel, hitej mimo. Fantje so vriskali, vihteli klobuke, deklice pozdravljale z ruto. Tudi izvlaka je zavirala v pozdrav. Mladi, veseli obraci so se pokazali; pri oknih in izginili v vlakom...

Iovo je obesil lopar na zid čuvajnice, pozdravil v okno, se ozrl še enkrat na hišo mlade vdove in stopal počasi po stezi proti domu.

Skozi laneno morje, žitno pole, po trati; mimo jat velikih gosi, mimo lepo pisanih hiš, pod senčnimi orhi, pod vrsto dreves, ki so metala nezreli sad na cesto, je prišel domov.

ock obiskal Charleston in Jacksonville.

V prejšnjih letih je republiška uprava vedno obsojala politično delovanje zveznih uradnikov. Sedaj pa pričakujejo od vsakega uradnika, da dela po svojih močeh za upravo in če je zvezni uradnik privržen kakega senatorja ali kongresnega odpolanca, ki je zapisan v črni knjigi Rooseveltove, naj se bojni za svoje stališče. Celo privrženci ex-kongresnih poslancev, ki niso plesali, kar je Roosevelt piskal, morajo sedaj skakati čez klini, kar nam dokazujejo najnovejši dogodki v državi New York. Predsednik si je ustvaril dober stroj, ki ga vsak dan še spopoljuje. Z njim hoče prihodnjih narodno zborov v tem stroju leži nevarnost tretjega termina. Predsednik Roosevelt je svojim nasprotnikom očitno napovedal vojsko. Kdor ni izključno za njega, bo postavljen pred prag. Politični sprejeti so podlagi historičnega češkega državnega prava in na preudri avstrijske ustave, med tem ko bi se pravice državne zbirajo omejile.

V prihodnjem državnem zboru bi, če bi šlo po želji Mladčehov, tvorili vsi Slovani močno in trdno parlamentaristi.

NARODNA POGAJANJA.

V nagodbeni konferenci se je predelal še enkrat ves kompleks nagodbenih vprašanj, o čemer se je že zadnjic razpravljalo. Odločitev pa še ni padla. Nadalje bodo konferirali skupni ministri. Stališče avstrijske vlade je jasno. Gre se v prvi vrsti za vsebino nagodbe. Ako se ji to stališče ne posreči, potem se oprime avstrijska vlada svoje taktike, da ji namreč ni treba za nikum letati, temuč da more tudi živeti sama, in da je Avstrija v gospodarskem in političnem oziru močna dovolj za vsako eventualnost.

Glasilo neodvisne stranke formuliira ogrske zahteve glede nagodbe tako-le: 1. skupnost se ohrani do leta 1917 v obliki pogodbe; 2. vsebina nagodbe se mora dejansko kriti z dogovori med Koerberjem in Szellom; 3. užitinski davek se mora razdeliti; 4. doseči se mora sporazumljene za prevezeti skupnega državnega dolga.

Carver je absoluiral zobozdravniško šolo in je bil 40 let star.

Rojaki, podpirajte Novo Domovino, ker ona skrbi za Vaš izobrazbo in napredek.

PETROGRAD, 24. aprila. — V tujini umrl petrograjski milijonar Hedentsov je zapustil moskovski univerzitet in tehničnem zavodu 500.000 rublov.

IZ AVSTRIJE.

SKUPNO FALANGO.

Hočejo avstrijski Slovani imeti v parlamentu.

PRAGA, 24. aprila. — Veliko zanimanje vzbuja, sosebno ker je ravno cesar Franc Josip v Pragi, ravno izšli volivni poziv Mladčehov, ki svoje zveste spodbujajo k splošni udeležbi novih volitev, ki se pričnejo 5. maja.

V pozivu se izjavlja, da je cilj mlađečke politike priboriti si z češki narod politično samostojnost. To bi ise uvelno na podlagi historičnega češkega državnega prava in na preudri avstrijske ustave, med tem ko bi se pravice državne zbirajo omejile.

V prihodnjem državnem zboru bi, če bi šlo po želji Mladčehov, tvorili vsi Slovani močno in trdno parlamentaristi.

NARODNA POGAJANJA.

V nagodbeni konferenci se je predelal še enkrat ves kompleks nagodbenih vprašanj, o čemer se je že zadnjic razpravljalo. Odločitev pa še ni padla. Nadalje bodo konferirali skupni ministri. Stališče avstrijske vlade je jasno. Gre se v prvi vrsti za vsebino nagodbe. Ako se ji to stališče ne posreči, potem se oprime avstrijska vlada svoje taktike, da ji namreč ni treba za nikum letati, temuč da more tudi živeti sama, in da je Avstrija v gospodarskem in političnem oziru močna dovolj za vsako eventualnost.

Glasilo neodvisne stranke formuliira ogrske zahteve glede nagodbe tako-le: 1. skupnost se ohrani do leta 1917 v obliki pogodbe; 2. vsebina nagodbe se mora dejansko kriti z dogovori med Koerberjem in Szellom; 3. užitinski davek se mora razdeliti; 4. doseči se mora sporazumljene za prevezeti skupnega državnega dolga.

DANVILLE, W. VA., 24. aprila — Tukajna sodnija je obtožila šest do 20 letnih mladeničev, ker so nekdo zarmorko usmrtili s tem, da so jih pričazljivi pretepli in ubili enega moža in ranili dva.

PETROGRAD, 24. aprila. — V tujini umrl petrograjski milijonar Hedentsov je zapustil moskovski univerzitet in tehničnem zavodu 500.000 rublov.

DANVILLE, W. VA., 24. aprila — Tukajna sodnija je obtožila šest do 20 letnih mladeničev, ker so nekdo zarmorko usmrtili s tem, da so jih pričazljivi pretepli in ubili enega moža in ranili dva.

LEAD, S. D., 24. aprila. — V tukajnem Hom

NOVA DOMOVINA.

Katolički časnik.
IZHAJA VBAR DAN
tudi ob nedeljih in praznikih
Izdajatelj in lastnik:
TISKOVNA DRUŽBA.
Urednik: Rajko Feigl.

Z A AMERIKO STANE:
a celo leto \$3.00
Z A EVROPO STANE:
a celo leto \$5.00
Posamezne številke po let.

Naročnina in dopisi naj se pošiljajo na naslov:
"NOVA DOMOVINA",
8119 St. CLAIR AVE., N.E.
CLEVELAND, OHIO.
Ček in money order naj se naslova na
NOVA DOMOVINA
8119 St. Clair Ave.

Brezimni dopisi se ne sprejemajo.
okopisi se ne vračajo.

Pri spremembah bivališča prosim
naročnike, da nam natanko naznamijo
nove NOVEGA tudi STARI naslov.
Telefon Cuyahoga Central 7486 W
Telephone Bell East 1485 L.

NOVA DOMOVINA
THE DAILY AND SUNDAY
Published by the
Nova Domovina Printing and
Publishing Company.

Subscription \$3.00 per year.

Advertising Rates on Application.

"Entered as second-class matter
May 5, 1906 at the post office at Cle-
veland, Ohio, under the Act of Con-
gress of March 3, 1879."

83

No. 115. Thur. Apr. 25, '07. Vol. 9.

CERKVENI KOLEDAR.

Jezus napove svoj odhod.

Jan. 16, 16 — 22.
21. Nedelja, 3. povelik.
22. Pondeljek, Soter in Kaj.
23. Torek, Adalbert škof.
24. Sreda, Jurij mučenec.
25. Četrtek, Marko Evangelist.
26. Petek, Klet papež.
27. Sobota, Peregrin, duh.

ODPRTO PISMO.

Vsim faranom, ki se bojujejo za
svoje pravice.
Sestavili več slovenskih mož v
pojasnilo.

Dragi Slovenci, sinovi sloven-
skih mater!

Popolnoma odobravamo Va-
šo stanovitost s katero se od-
likujete v opravljencem boju za
Vaše versko in narodno prepri-
čanje in s katero se potegujete
likot narodnjaki in verni katolički
za pridobitev tega, cesar treba
v izboljšek sedanjosti in utrditi
te prihodnosti.

Dosedanje žalostne razmere
se morajo končati in Vašim o-
pravičenim zahtevam se mora
ugoditi — če le zna sodnik raz-
mer soditi po pravici.

Kako so nastale sedanje raz-
mere, zakaj je razginali takliko
družin, ki isčejo po drugih cer-
kah dušne hrane, mesto da bi v
domači cerkvi našli, cesar treba.
Da, to vo povedati zgodovino in
tudi isti, ki se od začetka udele-
žujejo tega boja bi našli razne
dogodke, nad katerimi bi se lahko
zgražal ves svet. Zatoraj ne
čudimo se, če slovenski rod išče
javno zahteve odstranitev zla,
ki razdirja svoje kremplice, čez
našo ubogo naselbino.

Če vprašaš enega ali dru-
gega rojaka zakaj spada pod dru-
go cerkev, povedali ti bode res-
tico in vsakemu bodes pritrdir, da
ima prav ko spošnja, kako
se dela z istimi ki so se hoteli
že večkrat zateči pod okrilje domačih cerkva, bili pa primorani
isti pokazati hrbit.

Torej ni čudo, da se kimalo
zdržimo in javno — da javno
zahtevamo naših pravic in zbo-
ljšanje našega položaja.

S tem ne boderemo zahteva-
nemogocēga — ali pretiranega
pač pa le isto cesar treba v bla-
gor ljudstva in naroda.

Kaj naj zapuščamo našim po-
tomačem družega, kakor dobro
versko podlago. In to pa lahko
zapustimo le takrat če se sedaj
postavimo na boljšo stopinjo
v verskem in narodnem oziru
— Od te stopinje je potem od-
visna tudi naša in bodočnost
naše dece... Dobri duhovnik nas
lahko privede do našega cilja.
Tak, ki žrtvuje svoje moči za
nas ki nas osreči s začasno in
včasih srečo, tak duhovnik je

tudi porok naši lepi bodočno-
sti.

In če bi imeli še od začetka:
takega duhovnika, bi med na-
mi dan danes vladala sloga in
ljubezen. Ker pa smo imeli clo-
veka, ki je le s čednostimi v
najhujšem nasprotju, drvili
smo v pogubo in naselilo se je
med nami sovraštvo in nespri-
razum.

Mesto napredovali v narod-
nem in verskem oziru smo na-
zadovali in prišli do tja — ka-
mor nas je provedel isti, ki je
sovražen ne le našem napredku
pač pa tudi zveličanju.

Da, imamo duhovnike, ki
jim obljubujejo, da nas bodo
fiksali, dajo nam zapirati in celo
žugajo, da nam na smrtni pos-
tej ne dajo odveze. Obdajajo
nas s spačenimi imeni, skačejo
v mestu po sodiščih, samo da
bi se maščevali nad ubogim
ljudstvom, ki trpi pod njih
hudobno pestjo.

Ljudstvo je njih osrečilo —
njih obogate' — a sedaj temu
ljudstvu plačujejo z nevhale-
nostjo.

Kako naj spoštujejo take
duhovnike, ki nam trgajo iz na-
šega srca še ono pičice vere,
ki smo jo prinesli iz stare do-
movine.

Mladina se po ulicah norčuje,
izreka take besede, ki bi ji
imeli biti tuje in katere so v
kyar naši veri. Zatoraj konec
takemu pojetju, kajti le s kon-
cem tega, pridemo do boljših
časov. Sklenilo se je, da se dne
28 t. m. koraka do skofiske pa-
čave in tam zahteva zbirjanje
našega položaja.

Zatoraj Slovene: ta dan, na dan

Ta dan je čas, da se pokaže-
mo v javnosti, ta dan pokažemo
javnosti da nismo pijanci, brez-
verci itd., kakor nas je duhov-
nik počinil. Ta dan pokažimo,
da smo dobri ljudje, da smo si-
novi, vrlega naroda.

Pokažimo ta dan, da le pro-
sim, a se uredijo naše razme-
re za katere smo se že leta in
leta brezuspešno potegovali!

Počrečilo se nam je dobiti
častivrednega duhovnika, v ose-
bi Rev. K. Zakrajšeka. Prišel
je nas ovreči in reševati naše
juše pogube. V njem vidimo
našega rešitelja. On bo delal za
narod in vero, zatoraj se ga tu-
di oklenimo z vso ljubezno.

Zatoraj po boda naša naloga
rešiti se tlačitelja in okleniti se
istega, ki nam kaže pravo pot
do zvezdnega, kakor tudi do
narodnega napredka. Zatoraj
rojaki, v nedeljo vsi na dan
Prc s tlačiteljem, med naš-
troge, pa naj vidiš od-četi-

Roparski napad. Neznani lo-
povi so napadli v Trstu sedlarja
Fortunata Legata, mu grozili,
da ga ubijejo in mu vzeli 20 K
ter uro.

Nagla smrt. Železniški čuvaj

47 letni Josip Žele iz Trsta je

na Reki padel na tla in izdihnil.

Zadela ga je kap.

Roparski napad. Neznani lo-
povi so napadli v Trstu sedlarja

Fortunata Legata, mu grozili,

da ga ubijejo in mu vzeli 20 K
ter uro.

Nesreča pri delu. 31letnemu

Jakobu Ivanoviču v Trstu je

v Lloydovem arzenalu prišla ro-
ka po nesreči pod žago, ki mu

je grozno razmesarila.

Izzivjanje gasilcev. Dne 8.
t. m. okoli polnoči so bili tri-
žaški gasilci na glavnem gasilskem
postaji obveščeni, da gori v hi-
ši št. 25 v ulici del Solitario.

Gasilci so se takoj podali z bri-
zgalnicami na označeno mesto,
a ko so došeli tja, so konstan-
tovali, da gori — v peči pekar-
ne Antona Peterlona, ki je v isti
hiši, ki da se je valil jako gost
dim iz dimnika pekarne. Preo-
stalo je bil to družeta, nego vr-
ni se. Nekteri iz množice, ki
se je bila nabrala tam, so začeli
gasilcem živžgati. Gasilci so pa
dva teh — in sicer 27-letnega

Hektorja Jaski in 17-letnega
Arzeima Rebeka — zasačili in
dalji aretovati. Ta dva sta bi-
la na policiji zaslišana in potem
izpuščena.

ZANIMIVOSTI.

Ustrojena cloveška koža. —
Malo znano je, da se da tudi
cloveška koža ustrojiti in pora-
biti v razne namene. Ustrij je

zelo trpežno, toča maloklaj-
ša, da to izvrši, ker se redko
dobi na razpolago cloveška koža.

Venda ima Mr. William
Hansell v Philadelphiji celo se-
dlo, ki je narejeno iz ustrojene
cloveške kože, ki je tako debela

in močna in prizerno iz moške
kože. Ženska koža je izdatno
tanjsa in manj trpežna. Toda
tudi Hansell je doživel čudo-
vite stvari s svojim sedlom.

Strojar je dobil kožo že ustro-
jeni in bil preverjen, da je te-
koža neke nepoznane mu živa-
li. Toda, ko je izvedel za res-
nico, dela ni hotel izvršiti; iz-
ročiti je moral delo drugemu

Korolko.

Celovški predkraj, Šmartno.
St. Peter in St. Rupert še ne bo-
do tako hitro priklopjeni k mes-
tu. Razpravljal se je, kakor bi
bilo to že sklenjena stvar, pa
sploh občine imenovanih krajev

nočejo privoliti k temu ter jin-
či ne diši, da bi prišle pod ob-
last celovškega mesta. Vsesled

tega je pa sedaj sklenil celovš-
ki občinski svet predlog, da bi
bila deželna postava stavbene-
ga dela na ta način predrug-
čena, da bi se moralo sosednje
občine vselej ozirati na Celovec
ako bi tako novo stavbo izvrši-
ti pustile. Na ta način bodo po-
tem občine primorane obris no-
vih posloplij poprej celovškemu

občinskemu svetu predložiti,
kateri bo potem zaznamoval

črto, kako da se zidana postopa
je bodo pa potem prilagala
mestu, na to dejstvo računajoč,
bo mestni občini potem lahko
pritegniti trmoglave občine k
mestu.

Smrtna kosa. 30 marca zve-
čer je umrl v Celovcu rečni
profesor v pokolu, šolski svet-
nik dr. Josip Mitteregger, vitez
Fran Josipovega reda i. t. d.
star 75 let. — 31 m. m. je bil
pokopan sin znanega celovške-
ga gostilničarja, o katerem se
je izza afere Heizmanu toliko
govorilo, Franc Antonič, trgovski
nastavljenec. — Velikonočni
ponudnik je bil pa tudi pokopan
v Celovcu stavbeni risar
Karol Sperl, kateri je po dol-
gem bolezhanju v 30. letu umrl.
Umrl je bil znan marsikaterem
kranjskemu fantu še izza
vojških let, ko je služil prosto-
voljno pri 17. pešpolku. — Na
Veliko soboto je pa slučaj na-
nesel, kar se le malokaterirat
prigodi, da so v Celovcu tri ose-
be enake starosti 62 let izročili
materi zemlji. Bili so to: uradni
sluga Lehrmann, vdova dežel-
no sodnega svetnika Marija
Hecher in neka gospodična A-
lojzija Gistrner.

Primorsko.

Nagla smrt. Železniški čuvaj

47 letni Josip Žele iz Trsta je

na Reki padel na tla in izdihnil.

Zadela ga je kap.

Roparski napad. Neznani lo-
povi so napadli v Trstu sedlarja

Fortunata Legata, mu grozili,

da ga ubijejo in mu vzeli 20 K
ter uro.

Nesreča pri delu. 31letnemu

Jakobu Ivanoviču v Trstu je

v Lloydovem arzenalu prišla ro-
ka po nesreči pod žago, ki mu

je grozno razmesarila.

Izzivjanje gasilcev. Dne 8.

t. m. okoli polnoči so bili tri-
žaški gasilci na glavnem gasilskem
postaji obveščeni, da gori v hi-
ši št. 25 v ulici del Solitario.

Gasilci so se takoj podali z bri-
zgalnicami na označeno mesto,

a ko so došeli tja, so konstan-
tovali, da gori — v peči pekar-
ne Antona Peterlona, ki je v isti
hiši, ki da se je valil jako gost
dim iz dimnika pekarne. Preo-
stalo je bil to družeta, nego vr-
ni se. Nekteri iz množice, ki
se je bila nabrala tam, so začeli
gasilcem živžgati. Gasilci so pa
dva teh — in sicer 27-letnega

Hektorja Jaski in 17-letnega

Arzeima Rebeka — zasačili in
dalji aretovati. Ta dva sta bi-
la na policiji zaslišana in potem
izpuščena.

ZANIMIVOSTI.

Ustrojena cloveška koža. —
Malo znano je, da se da tudi
cloveška koža ustrojiti in pora-
biti v razne namene. Ustrij je

zelo trpežno, toča maloklaj-
ša, da to izvrši, ker se redko
dobi na razpolago cloveška koža.

Venda ima Mr. William
Hansell v Philadelphiji celo se-
dlo, ki je narejeno iz ustrojene
cloveške kože, ki je tako debela

in močna in prizerno iz moške
kože. Ženska koža je izdatno
tanjsa in manj trpežna. Toda
tudi Hansell je doživel čudo-
vite stvari s svojim sedlom.

Strojar je dobil kožo že ustro-
jeni in bil preverjen, da je te-
koža neke nepoznane mu živa-
li. Toda, ko je izvedel za res-
nico, dela ni hotel izvršiti; iz-
ročiti je moral delo drugemu

(Nadalevanje s I. strani.)

V hiši se je hladila na beli, z delcem prtom domačega dela pokriti mizi kisla juha s piščancem. "Čudno", si je mislil Ivo, "da je zaklala mati piščanca, ko znoši vse tako rada v Zagreb." V gornjici je slekel praznino oblike in se vrnil v hišo, kjer je sedel oče v platnih, širokih hlačah in robači, v kotu, prav pod podčebro sv. Trojice. Okolo velike, pisane sklede so ležale lesene žlice, očetovo delo. Mati je pršla, je sedla k očetu, petnajstletna Rezika, malii Francek in Janže so prihitali z vrta. Odmolili so in zajemali. Mati je rezala od ogromnega hleba iz zmesne moke, eč je govoril o pridi, o novicah iz mesta, otroci so bili našli strakoperjevo gnezdo, Rezika je silila, da jedo hitro, ker je hotela k večernici. Ivo je zajemal, molčal Zdelo se mu je, da leži nekaj v zraku...

Bil je vajen domačih neviht. Kar sta sklenila Ivo in Ančka, da se vzameta, je bilo večkratov slabo vreme pri Očenaševih in Lašičevih. Ti niso mrali, da vzame Ančka fanta, ki nima toliko zemlje, da jo preredi; oni niso hoteli, da vzame Ivo dekleta, ki ima le tristo dobre. Kar je pa bila Franččakova vdova, se je pri Očenaševih zgostilo slabo vreme in nevihito, ki je izbruhnila v vsakem hipu, o vsaki priliki. — Sita domačega prepira, je zapustila Ančka svoj dom. V Zagrebu je dobila dobro službo, tam je hotela ostati, dokler ne dobri Ivo mestu.

Malo bolj mirno je bilo, kar je šlo dekle Očenaševim s poti. Vendar je čutil Ivo, da deluje mati na skrivaj. Tuintama ga je ščipnila beseda, opomba. Prenašal je molč — saj ne bo vedno tako. Vendar je bilo mehkosrčnemu fantu težko gledati nepriznani obraz matere. Vse bi storil, da jo razveseli: Ančke pa ne more pustiti.

Mati je prinesla skledo krompirja in latvico kislega mleka, potem velikih širovih štrukljev. Rezala je, delila in mislila očividno na nekaj drugzega. Največji kos je dala Ivotu in ga pogledala zvedavo s sivim očesom...

"K strukljem se prileže vino," je rekel oče in privlekel izpod postelje sodček.

"Oho, oče", se je začudil i-

vo, "kje ste to izteknili?"

Stari je natakal z zadovoljnim nasmehom, ki je blažil trde čete obritega lica, in odlašal z odgovorom.

Rezika se je nasmejala glosno, mala fantata se sunila... Ivo je gledal očeta, jeza se je obujala tam v skritem kotu srca... Mati si je obrisala nagubano potno čelo z belim predpasnikom in pogledala moža, ki je pokusal, pil in molčal.

"Povej, oče — če ne, bom pa jaz, Veš, Ivo, oni dan sem šla k mladi Franččaki po jajca. Pa mi je dala kozarec vina, da me je kar segrel — in mi je kar sama od sebe rekla, naj prideše oče, ki ga je tudi potreben. In glej, napolnila mu je ta sodček. Dobra ženska je to, Ivo..."

"Vrtje mi je napravila," je posegel oče navdušen vmes, "in belega kruha mi je dala. Klobaso je vzela iz zaseke in nabrala solate na vrtu. Dobra je zares, Ivo, ne bodi sovražnik sebi in nam... Privošči svojim starim veselo uro... Govorila sva z Mico in s starim... Ne sili v revščino, v svet, ko sedis lahko v hiši, in piješ vino iz svoje gorice. Pušti Ančko — Mica bo srčna, če jo vzameš!"

Mož je porinil med važnim govorim poslednji kos štruklja v usta, potegnil iz kupice in cmoknil z jezikom. Nato je segel za tršč nad svojo glavo in izvlekel pip... Tačas je našla Očenaščeva vina, otroci so čakali željno, da pride kupica do njih. Pa mati jo je postavila pred starejšega. Ivo ni segel po njej, gledal je podkobalceno... Vsi so čakali, da izpravogor.

"Hej, fant!" je rekel Očenašč in udaril sinja po ramu, kar dolci se, pa stopil k Bratani-

ju po pišču. Starček bo starejša — imenit enžu bo... Francek bo takoj za blap? Rezka zá dekolto, tako pomaga mo drug drugemu — pili ga bomo pa ti. Živijo, Ivo!"

Izilj je kupico na dušek. I-vetu pa se je pristudila žeja in akomnost, ki je gledala vsem iz oči. Francek mu je sepetal: "Železničar je cigan"... Janže je pristavil: "In berač..."

"Molčta!" je zakrčal Ivo, udaril na desno in levo, odhajel iz hiše na vrt in legel pod visoki oreh. Iz hiše se je slišal jok, hudovanje in tolazjenje.

Ivo je gledal v oreh. Tukaj je bilo... Čez ta plot je zvenel, veseli Ančkin smeh poletu, je odmval pozimi vjenca pesem iz hiše, ko je obračala kolovrat pri peči. Otroka sta se igrala, v solu sta hodila skupaj. O ljubezni nista govorila, a vendar sta kmalu začela umevati, da ne moreta živeti drug brez drugega... Na Rokovu ji je kupil veliko medeno sece. Čudne rože, kakršnih ne vidiš nikjer, so cvetele okrog zrcala na tistem stremu.

"Te ali nobene!" je potem prisegel nekoč.

"Tvoja ali nobenega!" je rekel ona odločno.

In zdaj mu snubijo starši kar na svojo roko brez njegove besede in volje... Noč in dan ga bodo ujedali, govorili o otroški dolžnosti, o roditeljskem blagoslovu, grozili s kletvijo — radi gorice in kmetiji...

O gorica, gorica! Ta romantična zelena tolažba Dolenca, koliko zakonov si že sklenila in razdrila... Hodil je Ivo v službo, delal in skušal ujeti se. Ali v tem pike in paragrafe je donelo petje, žvenjanje kozarcov... Tako se nazdravlja, piše v gorici, samo v gorici, pod zelenim trstjem...

Tudi Ivo je bil Dolenc.

Veselila je tudi njega gorica in nje poezija. Sveže mračno je jutro. Vrsta deklet v pisanih kriilih, belotokavih fantov, stopa pojoč proti gorici, motiko na ramu. Ptički se prebijajo, trava zažari v rosi, vse dehti, se veseli. O gorica, gorica, Dolenčeva ljubica! Radost je vsako delo v tebi. Od okopavanja korenjev, rezave mladih — do privezovanja in trgatve in stiskanja grozdja samo veselje, sama pesem... Ni se še našel Dolenc, ki bi obdeloval molče gorico, ki ne bi zavirkala dan in trgatve.

In kmetija. Slika za sliko se je predstavljala Ivotu. Veselo oranje, upačna setev, radosne žandice, objestni mlatiči, zabavljivi kosti... Lepota je v kmetiškem življenju, pristna, živa lepota.

A pri železnici! Premišljeval je Ivo, primerjal. Enostavno je življenje čuvanje, vendar se ne trudi v vročini po polju, toča mu ne pobije, voda mu ne odnese. Mesec za mesecem dobiva pičlo, a stalno plačo. V starosti mu ni treba kota, ne milosti hude snehe. Tudi pri železnici je lepo. Ne po velikih šumnih kolodvorih, kjer se shaja in ločljiv sveta, ne po ogromnih skladisčih, ne v obširnih delavnicih, kjer se giblje sto in sto rok. Poezija, lepota pri železnici se je skrila v majhne s cvetjem in zelenjem pokrite postaje, kjer gledajo zjutraj zaspana otročica očesa na brzovlaku, ki hiti minimo in se ne ustavi, ker je postaja premajhna, preuborna...

Misil je Ivo in se ni odločil nikamor. V Zagreb je pisaril pisma polna lepih besed; Franččaki pa je pri studencu pomagal zadevati škaf na glavo... Očenašča je nosila suho meso od Mice, oče sodčke. Ivo je bil povabljen na nedeljo v gorico... Kar pride glas, da je prisla Ančka. Ker ni marala domov, se je ustavila pri Boštanju na postaji ostala tam v službi. Železnični delavec in čuvaj Novak so se ustavljali redno tam, ji pravili o Ivotu, nosili njemu in Mici pošte od nje, Ivo ni hotel do nje. Jezilo ga je, da je prisla, in sram ga je bilo na tihem...

Ta skušnja in potlej čuvajniča — tam udobna posest brez posebnih skrb... ali ni to tudi prava skušnja?

All Ivo jo je dobro prebil. Dejal je nekega dne, da gre po slovo k Ančki, pa ni bilo res.

Franččacka je videla, da je Ivo med zavrnjenimi zopet pridneje gledal v knjiznico s temi pikniki in čudnimi znamenji — in nazadnje se je tijekila, "Čakaj — pokazem ti!"

Prišli so snubaki k mladi vodi, pili in jedli. Mica se je rokovala z znanci, ker je jemala slovo od vlovnega stanu. Zarvete so se, kuharice po pobleni vezi, okoli peči. Po policih včumatisatalepotice, raznolika pečena živad je polnila jerbaste, sklede so bile polne bobov.

Harmonike so civilne, svatje ukali, napieten konji so dirjali. Nevesta se je jokala po prvem možu — in morda še po kom...

Sveti in družice so zbabavali goste. Stolovnatej je paziš, da so bile kupice vedno polne, da jo je dvignil vsak pri zdravici in tudi izpraznil. Sicer mu je naložil kazen. Tetka je tolazila molče nevesto poleg postarnega ženina.

Godeci so sedeli okoli peči. Otroci so se gnetli na peči, pozirali z ustimi in očmi ostanke. Stare babice so škilile radovedne skozi malo okna na svatbo in opazovale nevesto. Voglarji so vriskali okoli oglov...

Prišla je grozna "rusa", ki požre vse svate, če ne dobi vina, prisel je Hrvat s presičem, prisle so na vrsto vse običajne godčevske burke. Nabirali so "larmo" za kuharico in godec, se zavrteli po tesnem prostoru. Vse se je vršilo v lepem redu, po starih navadah. V jutranjem mraku so zapeli fanti "jutranjico", gosti so polegali, ali odhajali obloženi z velikimi cutlumi...

Očenaščev Ivo je bil prav dobre volje na Mice in svatbi. Nevolja njenih ljudi mu nikaša veselja. Plesal je, citral in želel novoporočencem dolgo življenje. Kmalu po svatbi je delal skušno za čuvajo.

Izpolnila se mu je želja, da je dobil res mesto v tisti čuvajnicu, kjer se je vadil, kjer je ljubil in dvomil... Lepo sta si uredila z Ančko. Predstojniki so veseli zakotske čuvajnice, in jo stavijo drugim za vzeljed. Ob potoku skacejo beloglavci otroci, love ribice, dražijo žabe in stavijo mlinci.

Mlada Franččaka ni prihajala več po vodo, ne z ročkom ne s škafom. Pestovala je po drugem možu, urejala hišo in poleje na vso moč lepo. Vse je uspevalo, mož je bil dober — vendar...

Vendar je potolažila prijateljici, da jo izzivata Ivo in Ančka, ko pojeta letne večere pred hišo, v spremstvu citer, same plesne pomladne sreče.

Rojaki, naročajte se na najboljši list "Nova Domovina!"

Društva.

Društvo sv. Janeza Krstnika številka 37. J. S. K. Jednote ima svoje redne seje vsako tretnjo nedeljo v mesecu v Jaites Hall, štev. 604 St. Clair Ave. N. E. na vogalu E. 60th St. (prej Lyon St.) Uradniki za 1. 1907 so: Predsednik Anton Oštr, 1143 E. 60th St.; podpredsednik John Brodnik, 3946 St. Clair Ave. I. tajnik; Ivan Avsec, 3946 St. Clair Ave. N. E. II. tajnik, Rudolf Posh, 1384 E. 33rd St.; blagajnik, Ivan Grdin, 6111 St. Clair Ave. N. E. Zastopnik, Anton Ocepek, 1063 E. 61st St. Društveni zdravnik je Dr. James Seliškar, ki stanuje na 6114 St. Clair Ave., N. E. (nasproti tiskarne Nove Domovine). Naslov za pisanja: Ivar Avsec, 3946 St. Clair Ave., N. E. II. tajnik, Rudolf Posh, 1384 E. 33rd St.; blagajnik, Ivan Grdin, 6111 St. Clair Ave. N. E. Zastopnik, Anton Ocepek, 1063 E. 61st St. Društveni zdravnik je Dr. James Seliškar, ki stanuje na 6114 St. Clair Ave., N. E. (nasproti tiskarne Nove Domovine). Naslov za pisanja: Ivar Avsec, 3946 St. Clair Ave., N. E. II. tajnik, Rudolf Posh, 1384 E. 33rd St.; blagajnik, Ivan Grdin, 6111 St. Clair Ave. N. E. Zastopnik, Anton Ocepek, 1063 E. 61st St. Društveni zdravnik je Dr. James Seliškar, ki stanuje na 6114 St. Clair Ave., N. E. (nasproti tiskarne Nove Domovine). Naslov za pisanja: Ivar Avsec, 3946 St. Clair Ave., N. E. II. tajnik, Rudolf Posh, 1384 E. 33rd St.; blagajnik, Ivan Grdin, 6111 St. Clair Ave. N. E. Zastopnik, Anton Ocepek, 1063 E. 61st St. Društveni zdravnik je Dr. James Seliškar, ki stanuje na 6114 St. Clair Ave., N. E. (nasproti tiskarne Nove Domovine). Naslov za pisanja: Ivar Avsec, 3946 St. Clair Ave., N. E. II. tajnik, Rudolf Posh, 1384 E. 33rd St.; blagajnik, Ivan Grdin, 6111 St. Clair Ave. N. E. Zastopnik, Anton Ocepek, 1063 E. 61st St. Društveni zdravnik je Dr. James Seliškar, ki stanuje na 6114 St. Clair Ave., N. E. (nasproti tiskarne Nove Domovine). Naslov za pisanja: Ivar Avsec, 3946 St. Clair Ave., N. E. II. tajnik, Rudolf Posh, 1384 E. 33rd St.; blagajnik, Ivan Grdin, 6111 St. Clair Ave. N. E. Zastopnik, Anton Ocepek, 1063 E. 61st St. Društveni zdravnik je Dr. James Seliškar, ki stanuje na 6114 St. Clair Ave., N. E. (nasproti tiskarne Nove Domovine). Naslov za pisanja: Ivar Avsec, 3946 St. Clair Ave., N. E. II. tajnik, Rudolf Posh, 1384 E. 33rd St.; blagajnik, Ivan Grdin, 6111 St. Clair Ave. N. E. Zastopnik, Anton Ocepek, 1063 E. 61st St. Društveni zdravnik je Dr. James Seliškar, ki stanuje na 6114 St. Clair Ave., N. E. (nasproti tiskarne Nove Domovine). Naslov za pisanja: Ivar Avsec, 3946 St. Clair Ave., N. E. II. tajnik, Rudolf Posh, 1384 E. 33rd St.; blagajnik, Ivan Grdin, 6111 St. Clair Ave. N. E. Zastopnik, Anton Ocepek, 1063 E. 61st St. Društveni zdravnik je Dr. James Seliškar, ki stanuje na 6114 St. Clair Ave., N. E. (nasproti tiskarne Nove Domovine). Naslov za pisanja: Ivar Avsec, 3946 St. Clair Ave., N. E. II. tajnik, Rudolf Posh, 1384 E. 33rd St.; blagajnik, Ivan Grdin, 6111 St. Clair Ave. N. E. Zastopnik, Anton Ocepek, 1063 E. 61st St. Društveni zdravnik je Dr. James Seliškar, ki stanuje na 6114 St. Clair Ave., N. E. (nasproti tiskarne Nove Domovine). Naslov za pisanja: Ivar Avsec, 3946 St. Clair Ave., N. E. II. tajnik, Rudolf Posh, 1384 E. 33rd St.; blagajnik, Ivan Grdin, 6111 St. Clair Ave. N. E. Zastopnik, Anton Ocepek, 1063 E. 61st St. Društveni zdravnik je Dr. James Seliškar, ki stanuje na 6114 St. Clair Ave., N. E. (nasproti tiskarne Nove Domovine). Naslov za pisanja: Ivar Avsec, 3946 St. Clair Ave., N. E. II. tajnik, Rudolf Posh, 1384 E. 33rd St.; blagajnik, Ivan Grdin, 6111 St. Clair Ave. N. E. Zastopnik, Anton Ocepek, 1063 E. 61st St. Društveni zdravnik je Dr. James Seliškar, ki stanuje na 6114 St. Clair Ave., N. E. (nasproti tiskarne Nove Domovine). Naslov za pisanja: Ivar Avsec, 3946 St. Clair Ave., N. E. II. tajnik, Rudolf Posh, 1384 E. 33rd St.; blagajnik, Ivan Grdin, 6111 St. Clair Ave. N. E. Zastopnik, Anton Ocepek, 1063 E. 61st St. Društveni zdravnik je Dr. James Seliškar, ki stanuje na 6114 St. Clair Ave., N. E. (nasproti tiskarne Nove Domovine). Naslov za pisanja: Ivar Avsec, 3946 St. Clair Ave., N. E. II. tajnik, Rudolf Posh, 1384 E. 33rd St.; blagajnik, Ivan Grdin, 6111 St. Clair Ave. N. E. Zastopnik, Anton Ocepek, 1063 E. 61st St. Društveni zdravnik je Dr. James Seliškar, ki stanuje na 6114 St. Clair Ave., N. E. (nasproti tiskarne Nove Domovine). Naslov za pisanja: Ivar Avsec, 3946 St. Clair Ave., N. E. II. tajnik, Rudolf Posh, 1384 E. 33rd St.; blagajnik, Ivan Grdin, 6111 St. Clair Ave. N. E. Zastopnik, Anton Ocepek, 1063 E. 61st St. Društveni zdravnik je Dr. James Seliškar, ki stanuje na 6114 St. Clair Ave., N. E. (nasproti tiskarne Nove Domovine). Naslov za pisanja: Ivar Avsec, 3946 St. Clair Ave., N. E. II. tajnik, Rudolf Posh, 1384 E. 33rd St.; blagajnik, Ivan Grdin, 6111 St. Clair Ave. N. E. Zastopnik, Anton Ocepek, 1063 E. 61st St. Društveni zdravnik je Dr. James Seliškar, ki stanuje na 6114 St. Clair Ave., N. E. (nasproti tiskarne Nove Domovine). Naslov za pisanja: Ivar Avsec, 3946 St. Clair Ave., N. E. II. tajnik, Rudolf Posh, 1384 E. 33rd St.; blagajnik, Ivan Grdin, 6111 St. Clair Ave. N. E. Zastopnik, Anton Ocepek, 1063 E. 61st St. Društveni zdravnik je Dr. James Seliškar, ki stanuje na 6114 St. Clair Ave., N. E. (nasproti tiskarne Nove Domovine). Naslov za pisanja: Ivar Avsec, 3946 St. Clair Ave., N. E. II. tajnik, Rudolf Posh, 1384 E. 33rd St.; blagajnik, Ivan Grdin, 6111 St. Clair Ave. N. E. Zastopnik, Anton Ocepek, 1063 E. 61st St. Društveni zdravnik je Dr. James Seliškar, ki stanuje na 6114 St. Clair Ave., N. E. (nasproti tiskarne Nove Domovine). Naslov za pisanja: Ivar Avsec, 3946 St. Clair Ave., N. E. II. tajnik, Rudolf Posh, 1384 E. 33rd St.; blagajnik, Ivan Grdin, 6

Quo vadis?

Roman iz Neronove dobe.

Spisal

HENRIK SIEKIEWICZ

(Nadaljevanje.)

"Moj dragi, Rim prenese vse, in senat se celo še zahvali "ocetu domovine".

Cez trenutek pa doda:

"Poulična drhaj je celo ponosna na to, da je cesar njen morec."

"Reci mi sam, ali more biti kaj podlejšega?"

Petronij skomigne z rameni.

"Ti živiš v svoji hiši ter misliš samo na Ligijo in na kristijane, torej nemara niti ne veš, kaj se je pripelnil pred nekoliko dnevi. Nero se je javno poročil s Pitagorom, in pri tem se je smatral on za zaročenico. Ali se ti ne zdi, da je mera njegove znorelosti že polna, kaj? Tudi jaz sem bil navzoč Precessem marsikaj, vendar priznavam ti, da sem si mislil: ako so kje kaki bogovi, pa morajo dati znamenje... Toda cesar ne veruje v bogove, in pravimo veruje v bogove, in pravimo"

"On je v jedni osoobi najvišji duhoven, bog in ateist (bogotajec)," reče Vinicij.

Petronij se jamči snežati.

"Resnica! Ni mi še to prislo na misel, toda to je nekaj, cesar še doslej svet ni videl."

Na to umolkne ter reče:

"Kajti treba je se dodati, da ta najvišji duhoven, ki se veruje v bogove, in ta bog, ki se bogovom smeje, se boji bogov, dasi je ateist."

"Dokaz tega je to, kaj se je pripelnil v tempelu Veste."

"Kakšen je ta svet!"

"Svet je tak, kakorjen je cesar. Toda dolgo to ne bo trajalo."

Tako se razgovarja vstopita v Vinicijevihi. Vinicij veselo zapove, naj prinesejo večerjo, in obrnviš se k Petroniju reče:

"Ne, moj dragi, svet se mora prerodit."

"Mi ga ne spremenimo," odvrne Petronij, "že radi tega ne, ker je človek v časih Nerona kakor metalj: živi v solnicu ljubzni, in pri prvem hladnem počutju gine, bodisi i nehoti. Pri Majinem sinu! Večkrat se vprašam: po kakem čudežu je mogel doživeti Lucij Saturn tri in devetdeset let, preživeti Tiburija, Kaligula, Klaudija? Toda dovolj o tem. Ali dovoljš da sem poslati tvoje nosilnice po Euniku? Zaspalost mi je prišla in hotel bi se veseliti. Naroči, da pridejo k večerji citeristi, in potem se pomeniva kaj o Anciju. Potrebno je, da misliv na to, zlasti ti."

Vinicij naroči, da se pošljeno nosilnice po Euniku. Rekel je, da na bivanje v Anciju niti ne misli in da si radi tega ne bo beli glave. Naj si s tem beljo glavo oni, kateri ne znajo živeti drugače nego v žarkili cesarjeve milosti. Sveta še ni konec na Palatini, zlasti ne za one, ki imajo kaj drugega v srcu in v duši.

Govoril je to tako brezkrbno,

tako živo in veselo, da je to Petronij kar osupnilo. Sele čez nekoliko časa mu reče:

"Kaj se godi s teboj? Tak si danes, kakoršen si bil takrat, ko si nosil cesarjevo zlato bulo okrog vrata."

"Srečen sem," odgovori Vinicij.

"Poklical sem te nalašč, da bi ti to povedal."

"Kaj se ti je pripelnil?"

"Nekaj takega, kar bi ne bil dal za rimsko državo."

Po teh besedah položiti roko na nosilnico, podpre glavo ter jame govoriti veseljive lice in z jasnim pogledom:

"Ali se še spominjaš, ko sva

bila skupaj pri Aufu Plauciju in kako si tam provokrat videl božanstveno deklico, katero si imenoval juternico v Vesno? Ali se spominjaš one Psihe, o-

ne neprekosljive in najzašle-

vseh deklico in naših boginj?"

"Petronij ga je gledal tako za-

"Na to celo ne mislim, da me še enkrat pripraviš do tega, da se čudim, pa se motiš. Toda odkod imaš to zagotovilo?"

"To mi je rekel apostol Peter."

"A, to ti je rekel apostol Peter! Proti temu ni dokazov. Dovoli mi pa, da uporabim nekatera sredstva previdnosti, bo disi samo za to, da apostol Peter ne bo lažnji prerok, kajti ako bi se apostol Peter slučajno zmotil, lahko bi izgubil svoje zaupanje, katero mu bo še v bodoči dobro služilo."

"Delaj, kar hočš, toda jaz mu verjamem. Ako si pa misliš, da me odvrneš od njega, po rogljivo ponovljaje njegovo ime, pa ti povem, da se motiš."

"Torej dovoli mi še jedno vprašanje: ali si že postal krisijan?"

"Dosej še ne, toda Pavel iz Tarse pojde z menoj, da mi razloži Kristusov nauk, in potem sprejem krst, kajti to, kar si ti dejal, da so oni sovražniki življenja in veselja, ni resnica."

"Tém bolje za te in za Ligijo," odvrne Petronij.

Potem skomognivši z ramenimi reče kakor sam sebi:

"Čudim se samo temu, kako ti ljudje pridobivajo prirvzencev in kako se ta sekta širi." Vinicij pa mu spregovori s takšno vnoemo, kakov bi bil že sam krščen:

(Dalje sledi.)

čedeno, kakor bi se hotel preprijeti, če je v njegovi glavi še vse v redu.

"Komu pravis to?" reče napospod. "Kajpada, da se spomnjam Ligijo."

"Njen ženin sem," reče Vinicij.

"Kaj?"

Vinicij vstane ter pokliče dispenzatorja:

"Naj se zborejo vsi sužnji tukaj pred meno — vsi do poslednjega! Urnol!"

"Njen ženin si?" ponovi Petronij.

Dokler se je on čudil, se je napolnil otrium z množico ljudij. Prijeteli so zasopljeni starci, možje v najboljših letih, ženske, deklice in otroci. Vsaki hip so dohajali novi in atrij se je napolnil čimdalje bolj. Na hodnikih, imenovanih "fauces," so bili slišati glasovi, s katerimi so se izčicali sužnji v raznih jezikih. Konečno so se vstopili vsi k zidu in pod stebriču. Vinicij je stal pred impluvijem, obrnil se k oproščenemu Demasu ter dejan!

"Oni, ki so služili v noji hiši vijasjet let, naj gredo jutri k pretorju, kjer dosežejo svobodo. Oni ki niso služili vijasjet let, dobre tri kose zlata in dvajset poročic jedi na teden. Ergastulum na deželi se pošlje poselje, naj se jim odpusti kazen, naj se jim snamejo verige od nog in naj dobitajo dovolj hrane. Vedite, da je za-me napolnil srečen dan ter hočem, da bi vsejše bilo splošno."

Nekaj časa so stali molče, kakor bi ne verjeli svojim ušesom. Na to so vzdignili vsi kvíški roke, in vsa usta so klicala: "Aaa! gospod! aaa!"

Vinicij jim da z roko znamene, naj odidejo. Torej so odšli, dasi so hoteli zgruditis se k njegovim nogam in se mu zahvaliti, ter napolnili vso hišo z veseljem in srečo.

"Jutri," reče Vinicij, "jim še naročim, naj odidejo na vrt in naj črtajo pred seboj znamenja v pesek, kakoršna hočejo. Otre, kateri načrtajo ribo, oprasti Ligijo."

Toda Petronij, ki se ničemer dolgo ni čudil, se je zopet ohladil in vprašal:

"Ribo? Aha! Spominjam, se kar je rekel Kilon, — to je znamenje kristjanov."

Na to poda roko Viniciju ter reče:

"Sreča je vedno tam, kjer jo človek vidi. Naj vama Flora nasiplje cvetja pod noge in mnogo let! Želim ti vsega, češ si sam želiš."

"Hvala ti, a to tem več, ker sem si mislil, da me boš od tegova odvračal; a to vidiš, bi bilo zaman."

"Jaz da te bom odvračal? Nikar ne! Nasprotro, pravim ti, da prav delaš."

"Ha, nestanovitne!" odvrne veselo Vinicij. "Ali si že pozabil, kaj si mi bil dejal nekoč, ko sva šla iz hiše Pomponije Grecine?"

Petronij mu odvrne hladnokrvno:

"Ne, toda spremeniš sem svoje mnenje."

Cez trčutek pa doda:

"Moj dragi! v Rimu se vse spreminja. Možje spreminjajo žene, žene spreminjajo može, čemu bi tudi jaz ne smel spremeni svojega moža, čemu bi tudi jaz ne smel spremeni svoje mnenja? Ni manjkalo dosti da bi se bil Nero poročil z Aktom, o kateri so radi tega trdili, da je kraljevoga rodut. Toda kaj? On bi bil vrl vrožno in pa častilo Avgusta. Pri Protu! Zmerom bom spreminjaš svoje mnenje, kolikorakat spoznamo to za primerico. Kar se tiče Ligije in njenega kraljevoga rodu, je on dokaj jasen, nego vse Aktini dokazi na pergamentih. Samo glej, da se v Anciju cuvas pred Popejo, ki

je v obliki inštalacije in zaupajo na to zagotovilo?"

"To mi je rekel apostol Peter."

"A, to ti je rekel apostol Peter! Proti temu ni dokazov. Dovoli mi pa, da uporabim nekatera sredstva previdnosti, bo disi samo za to, da apostol Peter ne bo lažnji prerok, kajti ako bi se apostol Peter slučajno zmotil, lahko bi izgubil svoje zaupanje, katero mu bo še v bodoči dobro služilo."

"Delaj, kar hočš, toda jaz mu verjamem. Ako si pa misliš, da me odvrneš od njega, po rogljivo ponovljaje njegovo ime, pa ti povem, da se motiš."

"Torej dovoli mi še jedno vprašanje: ali si že postal krisijan?"

"Dosej še ne, toda Pavel iz Tarse pojde z menoj, da mi razloži Kristusov nauk, in potem sprejem krst, kajti to, kar si ti dejal, da so oni sovražniki življenja in veselja, ni resnica."

"Tém bolje za te in za Ligijo," odvrne Petronij.

Potem skomognivši z ramenimi reče kakor sam sebi:

"Čudim se samo temu, kako ti ljudje pridobivajo prirvzencev in kako se ta sekta širi." Vinicij pa mu spregovori s takšno vnoemo, kakov bi bil že sam krščen:

(Dalje sledi.)

Conik knjig, ki se dobe v zalogni

"Nove Domovine" 6108 St. Clair Ave.

Cleveland, Ohio.

IGRE.

1. Pri puščavniku, veseloigrava v 1. dejanju ... 20c

2. Bratranec, burka v enem dejanju ... 20c

5. Doktor Hribar, veseloigrava v 1. dejanju ... 20c

6. Putifarka, burka 20c

8. Čitalnica pri branjevki, burka v enem dejanju ... 20c

9. Idealna tačka, veseloigrava 20c

10. Eno uro doktor, veseloigrava v 1. dejanju ... 20c

11. Dve tački, veseloigrava 20c

12. Mesalina, burka 20c

13. Nemški ne zna, burki 20c

15. Prvi ples, komedija 20c

18. V Ljubljano jo dajmo, veseloigrava v treh dej. ... 20c

21. Srčna dama, veseloigrava v enem dej. ... 20c

22. Brat Sokol, veseloigrava v enem dejanju 20c

Varh, komedija v 2. dejanjih .. 10c

Jakob Ruda, drama v 3. dejanjih 60c

Divji lovec, igra s petjem v 4. dejanjih 35c

Za narodov blagor, komedija v 4. dejanjih .. 50c

Različne zabavne, zgodovinske in poučne knjige.

Črtice z ogljem 30c

Dež in solnce 15c

Edip na Kolonu 20c

Gozdne cvetke 50c

Hrabro in zvesto 25c

Količina in stepne 15c

Kanarček 20c

Lucij Flav 25c

Maron 15c

Marijina otroka 15c

Mladost 35c

Pripravni o Petru Velikem, ruskev carju 75c

Praški Judek 15c

Pisanice 25c

Prešeren in Slovanstvo 25c

Sv. večer 20c

V Petrograd 60c

Zeleni listi 25c